

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ.21/1986)

ΠΡΟΣΦΥΓΗ "ΟΜΟΝΟΙΑΣ" ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ Δ Σ ΚΟΠ ΗΜΕΡ. 1.10.1986

Ημερ: 3.10.1986

Ώρα: 4 μμ

Τόπος: Γραφεία ΑΔΕΑ (πρώην Γραφεία ΚΟΑ)

Ενώπιον: κκ Τίτου Φάνου, Αντιπροέδρου και Αντώνη Δράκου, Μέλους

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Με την παρούσα προσφυγή το Σωματείο ΟΜΟΝΟΙΑ Λευκωσίας προσβάλλει την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΚΟΠ ημερομηνίας 1.10.1986, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα της ΟΜΟΝΟΙΑΣ για μη εκτέλεση της ποινής του αποκλεισμού της έδρας της για τους δυο πρώτους "εις έδραν" αγώνες αυτής του Πρωταθλήματος της περιόδου 1986/1987.

Η προσφυγή ασκήθηκε με βάση το άρθρο 10(1) των περί Κυπριακού Οργανισμού Αθλητισμού Νόμων 1969-1985 και αφορά σε αθλητική διαφορά μεταξύ των Αιτητών και της ΚΟΠ.

Η ΑΔΕΑ άκουσε την υπόθεση στις 3.10.1986 και αυθημερόν απόρριψε την προσφυγή των Αιτητών, εκδίδοντας σύντομη απόφαση και επιφυλάσσοντας για αργότερα το πλήρες σκεπτικό.

Τα γεγονότα της αθλητικής αυτής διαφοράς, όπως προκύπτουν από τα ενώπιόν μας στοιχεία, έχουν ως εξής:-

Η Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ στη συνεδρία της ημερομηνίας 4.7.1986 εκδίκασε καταγγελία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΚΟΠ κατά της ΟΜΟΝΟΙΑΣ Λευκωσίας για το ότι οι οπαδοί της προκάλεσαν σοβαρά επεισόδια σε σχέση με τον αγώνα ΑΠΟΛΛΩΝΑ - ΟΜΟΝΟΙΑΣ Λευκωσίας που διεξάχθηκε στο Τσίρειο Στάδιο της Λεμεσού στις 18.6.1986. Ύστερα από παραδοχή της ΟΜΟΝΟΙΑΣ η Δικαστική Επιτροπή την τιμώρησε με αποκλεισμό

της έδρας της για τους δυο πρώτους "εις έδραν" αγώνες αυτής κατά την περίοδο 1986/1987, οι οποίοι και θα διεξάγονταν σε ουδέτερο στάδιο που θα καθοριζόταν από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΚΟΠ.

Η ποινή του αποκλεισμού της έδρας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ επιβλήθηκε με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 20(2) μεταβατική διάταξη (ε) του Καταστατικού της ΚΟΠ.

Στις 19.9.1986, με απόφαση της Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης της ΚΟΠ, το άρθρο 20 του Καταστατικού καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε με νέο, σύμφωνα με το οποίο σε περίπτωση σοβαρών επεισοδίων από οπαδούς κάποιας ομάδας η προβλεπόμενη ποινή που η Δικαστική Επιτροπή δύναται να επιβάλει είναι χρηματική ποινή μέχρι του ποσού των £1000.

Στις 24.9.86 η ΟΜΟΝΟΙΑ απευθύνθηκε προς την ΚΟΠ και ζήτησε τη μη εκτέλεση της ποινής που της επιβλήθηκε ή/και υποβάλει αίτηση για να της απονεμηθεί χάρη.

Η ΚΟΠ απάντησε στις 2.10.86 ότι το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε ομόφωνα να ορίσει τους δυο πρώτους εντός έδρας αγώνες της ΟΜΟΝΟΙΑΣ σε ουδέτερα γήπεδα, τα οποία και καθόρισε στην απόφασή της.

Νωρίτερα, στις 30.9.86, η Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ, απαντώντας σε σχετικό ερώτημα του Διοικητικού Συμβουλίου, γνωμάτευσε -

- (α) Ότι η Δικαστική Επιτροπή επέβαλε τη σχετική ποινή στην ΟΜΟΝΟΙΑ βάση του ισχύοντος την 4.7.86 Καταστατικού.
- (β) Ότι το γεγονός ότι αργότερα η σχετική πρόνοια έχει τροποποιηθεί από την έκτακτη Γενική (Καταστατική) Συνέλευση της Ομοσπονδίας ουδόλως επηρεάζει την απόφαση της 4.7.86.
- (γ) Ότι το τροποποιηθέν άρθρο δεν έχει αναδρομική ισχύ ούτε καταστατικά ούτε λογικά και ούτε είναι δυνατό για τη Δικαστική Επιτροπή να τροποποιήσει την απόφαση της 4.7.86, διότι αν κάνει κάτι τέτοιο θα εσήμαινε ότι η ίδια επιλαμβάνεται της απόφασής της κατ'έφεση. Εξάλλου, "η γενόμενη τροποποίηση ισχύει μόνον από την ημερομηνία που έγινε και δεν μπορεί να επηρεάσει τις ήδη δημιουργηθείσες έννομες σχέσεις",

καταλήγοντας ως εξής:

"Ενόψει των πιο πάνω αναφερόμενων φρονούμε ότι το θέμα της εκτέλεσεως της ποινής αφορά εξ ολοκλήρου την Εκτελεστική Επιτροπή και ουχί τη Δικαστική Επιτροπή".

Είναι πρόδηλο πως το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής αφορά σε καθαρά νομικά θέματα και μάλιστα πολύ ενδιαφέροντα.

Το πρώτο θέμα που έχει τεθεί είναι το κατά πόσο μια ποινή που προβλεπόταν και επιβλήθηκε σύμφωνα με το τότε ισχύον Καταστατικό και που σε μεταγενέστερο χρόνο

έχει καταργηθεί, οφείλει να εκτιθεί από το ένδοχο Σωματείο. Στην καταστατική τροποποίηση της 19.9.1986 δεν υπάρχει μεταβατική διάταξη που να ρυθμίζει τέτοιες περιπτώσεις, ούτε και προκύπτει από τη διατύπωση της τροποποίησης πρόθεση να υπάρξει οποιαδήποτε διαφοροποίηση.

Το INTERPRETATION LAW Κεφ. 1 των Νόμων της Κύπρου στο άρθρο 10(2)(δ) προβλέπει:

"Where a Law repeals any other enactment then unless the contrary intention appears the repeal shall not
.....
affect any penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against any enactment so repealed."

Με την επίδραση νέας νομοθεσίας πάνω σε ποινές πραγματεύεται και ο καθηγητής Γ Α Μαγκάκης στο βιβλίο του Ποινικό Δίκαιο, Διάγραμμα Γενικού Μέρους, Έκδοση Γ Βελτιωμένη, σελίδα 95. Το σχετικό απόσπασμα, στο οποίο αναφέρθηκε ο δικηγόρος της ΚΟΠ, έχει ως εξής:

"Αυτή την περίπτωση την αφήνει επομένως ο Ποινικός Κώδικας να ρυθμίζεται από τις μεταβατικές διατάξεις του νέου νόμου. Αν και αυτό δεν συμβεί, τότε δεν μένει άλλη λύση από το να δοθεί χάρη που να μετριάξει την εκτελούμενη ποινή μέσα στα ηπιότερα πλαίσια, που προβλέπει ο νόμος".

Εξάλλου, ο συνήγορος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ αναφέρθηκε στο πιο κάτω απόσπασμα από τον ARCHBOLD Criminal Pleading, Evidence and Practice, 41st Edition, σελίδα 481:

"Equally, where the maximum penalty for an offence is increased by a provision which takes effect after the commission of the offence but before the offender is sentenced he should be sentenced on the basis that the former maximum should apply retroactively."

Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω και δεδομένου ότι στην ενώπιόν μας υπόθεση η ποινή είχε ήδη επιβληθεί σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά τον ουσιώδη χρόνο πρόνοιες του Καταστατικού και το μόνο που απόμεινε είναι η εκτέλεση της ποινής, βρίσκουμε πως ορθά το Διοικητικό Συμβούλιο της ΚΟΠ, ύστερα και από τη γνωμάτευση της Δικαστικής Επιτροπής, απόρριψε το αίτημα της ΟΜΟΝΟΙΑΣ για μη εκτέλεση της ποινής.

Παρόλο που στο γραπτό κείμενο της προσφυγής του Σωματείου ΟΜΟΝΟΙΑ δε γίνεται αναφορά στο δεύτερο σκέλος της απορριπτικής απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της ΚΟΠ, που αφορά στο αίτημα του Σωματείου για απονομή χάρης, ωστόσο, εφόσον η αθλητική διαφορά μεταξύ του Σωματείου και της ΚΟΠ προέκυψε από την απορριπτική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου να εξετάσει το αίτημα του Σωματείου στο οποίο είχε διαζευκτικά ζητηθεί απονομή χάρης, η ΑΔΕΑ αποφασίζει να ασχοληθεί και με το θέμα αυτό.

Πρώτα απ' όλα θα πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η ίδια η ΑΔΕΑ δεν έχει, με βάση τη Νομοθεσία ή/και τους Κανονισμούς, αρμοδιότητα να απονέμει χάρη σε σωματεία, αθλητές κλπ., που τιμωρούνται από τα αρμόδια όργανα των οικείων ομοσπονδιών.

Τίθεται όμως το ερώτημα κατά πόσον η άρνηση ή παράλειψη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΚΟΠ να εξετάσει το αίτημα της ΟΜΟΝΟΙΑΣ για απονομή χάρης με το δικαιολογητικό ότι "τέτοιο δικαίωμα δεν του παρέχεται από το Καταστατικό" ήταν αντίθετη με το Καταστατικό ή/και τους Κανονισμούς της Ομοσπονδίας και επομένως, σε περίπτωση που η απάντηση στο ερώτημα είναι καταφατική, κατά πόσον η ΑΔΕΑ θα έπρεπε να θέσει σε κίνηση μηχανισμό εξέτασης του θέματος της απονομής χάρης από το οικείο όργανο της ΚΟΠ.

Στην απουσία οποιασδήποτε ρητής διάταξης στο Καταστατικό της ΚΟΠ δε βλέπουμε πως είναι δυνατό να ασκηθεί τέτοια εξουσία. Ακόμη περισσότερο για το λόγο ότι προηγουμένως υπήρχε σχετική διάταξη στο Καταστατικό της ΚΟΠ για περιορισμένη άσκηση διακριτικής εξουσίας για την απονομή χάρης. Όμως, το 1970 η εν λόγω διάταξη και επομένως και η εξουσία που παρεχόταν καταργήθηκε και έτσι το συμπέρασμα που εξάγεται είναι ότι η πρόθεση του οικείου νομοθέτη ήταν να μην υπάρχει πλέον η ευχέρεια απονομής χάρης από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΚΟΠ.

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή του Σωματείου ΟΜΟΝΟΙΑΣ Λευκωσίας απορρίπτεται, όσον αφορά όμως το παράβολο κρίνουμε πως δεν ενδείκνυται να κατακρατηθεί, δεδομένου ότι το αντικείμενο της προσφυγής ήταν πολύ ενδιαφέρον από νομικής πλευράς.

Τίτος Φάνος

Αντιπρόεδρος .....

Αντώνης Δράκος

Μέλος .....